

Dosáhněte na své sny!

Najděte své „Proč“, a získáte nevyčerpatelnou energii.

Jan Vosátka

777 33 28 58

Lidé nemají trpělivost **tvorit Svůj úspěch 3 roky**,
ale mají trpělivost **chodit do práce 40 let**
a pracovat na úspěchu někoho jiného.

Řekl jsem si „jsem nezaměstnatelný“!

Střední škola – 1995 – 1999

Na střední škole jsem nepatřil mezi nejlepší studenty, neuznával jsem autority z pozice dosaženého titulu a na brigádách mi dělalo problém poslouchat mého nadřízeného. Již v této době jsem věděl, že na zaměstnanecké pozici bych byl nešťastný a že raději budu „nezaměstnatelný“.

Jelikož jsem měl blízko k počítačům, začal jsem se zajímat, jak vydělat peníze pomocí počítače. Dozvěděl jsem se, že si finančně přilepším grafikou a programováním webů. Řekl jsem si, že to je směr, jakým se chci vydat! Nevěděl jsem, co mě čeká a jestli na to budu mít talent. Ale stále jsem měl v hlavě myšlenku, že nemohu být běžným zaměstnancem.

Nechtěl jsem na vojnu.

Soukromá jazyková škola – 1999 – 2000

Po vystudování střední školy jsem nechtěl jít na vojnu, kde byly opět autority :). Proto jsem se rozhodl pro studium na vysoké škole. Jelikož mi akademické studium nedělalo dobře a na vysokou školu jsem se napoprvé nedostal, šel jsem studovat anglický jazyk na soukromou jazykovou školu. V těchto letech jsem se zdokonaloval a pracoval jsem na svém snu finanční a pracovní nezávislosti.

Začal jsem tedy podnikat.

Měl jsem své „PROČ“.

Vysoká škola – 2000 – 2003

V prvním ročníku na ČVUT jsem spolupracoval se zajímavými klienty a studentský život se vzdaloval tomu profesnímu. Po neúspěšně složených zkouškách ze statistiky jsem musel vysokou školu opustit. Sice mě mrzelo, že jsem nedosáhl na inženýra, ale otevřely se přede mnou jiné dveře s novými možnostmi.

V dnešní době, když lidé stojí před pomyslnými dveřmi se změnou profesního života, přemýšlí, jestli vstoupit nebo ne. Řeší, co je za nimi čeká, jestli na to budou mít a vymýšlí důvody, proč tam nejít. Já jsem to neřešil, neboť jsem věděl, co chci (měl jsem své „PROČ ANO“). Těmi dveřmi jsem prošel a realizoval jsem svůj sen postavit se na vlastní nohy a mít svobodný profesní život.

Plním si svůj sen.

A dál jsem se rozvíjel!

OSVČ – 2003 – 2014

V těchto letech jsem pracoval jako OSVČ. Programoval jsem weby, navrhoval grafiku, fotografoval a vytvářel aplikace na telefony. Programováním jsem si vydělával slušné peníze, ale toužil jsem posunout se dál. Jenže jsem byl sám a nevěděl jsem, jak nebýt závislý pouze na svém výkonu. Pod kůži se mi dostal další sen, a to založení vlastní firmy.

Jako student a OSVČ v jednom jsem chtěl vytvořit firmu, ale samozřejmě mi to nešlo. Neměl jsem kolem sebe nikoho, kdo by mi poradil, jakým směrem se vydat a kudy naopak cesta nevede. Zkoušel jsem různé projekty, ale bez úspěchu. Vrátil jsem se proto zpět na pozici OSVČ.

Ve svých 30 letech jsem si uvědomil, že jako „samostatný voják v poli“ to nezvládnu. Věděl jsem, že přijdou nové technologie, mladší lidi a další konkurence a já novou a rychlejší dobu nebudu stíhat. Nechtěl jsem ale nastoupit do zaměstnání a vzdát se své svobody.

Můj názor je ten, že zaměstnání je takové novodobé nevolnictví. Údajně jistoty v zaměstnání neexistují, protože je drží v ruce nadřízený. Nechtěl jsem „otročit“ od rána do večera za nejisté peníze, a tak jsem hledal způsob, jak nepřijít o svou nezávislost a jak si vytvořit aktiva.

Znovu jsem měl to své „PROČ“

2014 – současnost

V roce 2014 jsem narazil na tento vzdělávací projekt s výjimečnými lidmi. Po první schůzce jsem věděl, že jsem se konečně našel. Zpočátku jsem měl pochybnosti, protože jsem netušil, co mě čeká a jestli to zvládnu. Opět byly přede mnou ty pomyslné dveře se změnou profesního života. Věděl jsem ale, co chci, a lidé v tomto projektu mi řekli, že mi ukážou cestu. Znovu jsem měl to své „PROČ“, takže jsem bez obav vstoupil.

Postupně jsem vstřebával informace a nasával atmosféru projektu. Zjistil jsem, že pro dosažení svého snu musím něco udělat. Spoustu věcí jsem neuměl a musel jsem vystoupit ze své komfortní zóny, něco nového se naučit a nebát se to odzkoušet. Dopředu mě hnala myšlenka, že si mohu splnit svůj sen a vést spokojený tým.

Oproti mému předešlému podnikání jsem měl vedle sebe někoho, kdo mě naučil mnoho věcí a začlenil do systému projektu. V současnosti pracuji v týmu, nejsem na všechno sám a nejsem závislý pouze na svém výkonu. Jsem rád, když lidé kolem mě dosáhnou úspěchu – mé heslo je „Přej a bude ti přáno!“.

V současnosti předávám své znalosti a zkušenosti druhým a dávám jim šanci na změnu v jejich profesním životě. Tato práce mě naplňuje, zvlášť když vidím, že se lidé profesně mění, více se usmívají a vidí věci z jiného úhlu než jen z pohledu zaměstnance. V týmu si pomáháme a vytváříme dobrou náladu.

Nejsem takzvaný víkendový táta!

Znáte ten pocit, když se ve středu ráno vzbudíte, zjistíte, že bude krásné počasí a místo toho, abyste dcerušku odvezli do školky a šli do práce, zůstanete s dceruškou na zahradě a užíváte si středečního dne?

Máte své „PROČ“?

Nyní jsem připraven předat Vám své zkušenosti, znalosti a know-how.

Jdete do toho se mnou?

777 33 28 58